

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 14281/2558

กองทุนรวมเอเชียรีคอปเวอร์รี่ 1 โจทก์ นางสุนีย์ เพ็ชรดีหรือผดุงพิสุทธิ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1490, ป.พ.พ. มาตรา 1489, ป.พ.พ. มาตรา 692, ป.พ.พ. มาตรา 193/14, ป.พ.พ. มาตรา 295, ป.พ.พ. มาตรา 193/17, ป.พ.พ. มาตรา 193/30

## ย่อ / หลักกฎหมาย

คู่สมรสของจำเลยทั้งสี่ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินของบริษัท น. ต่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ว. เจ้าหนี้เดิม โดยจำเลยทั้งสี่ลงลายมือชื่อเป็นพยานและเป็นผู้ให้ความยินยอมในฐานะเป็นภริยาของคู่สมรสที่ทำสัญญาค้ำประกัน จำเลยทั้งสี่จึงเป็นลูกหนี้ร่วมตาม ป.พ.พ. มาตรา 1490 (4) ซึ่งต้องรับผิดชอบตาม ป.พ.พ. มาตรา 1489 แต่จำเลยทั้งสี่ก็มีใช้ผู้ค้ำประกันหนี้ต่อโจทก์โดยตรง ความรับผิดชอบของจำเลยทั้งสี่ต่อโจทก์เป็นเพียงลูกหนี้ร่วมตามบทบัญญัติของกฎหมายครอบครัวซึ่งมิใช่ความรับผิดชอบตามสัญญาค้ำประกันในฐานะผู้ค้ำประกัน กรณีจึงไม่อาจนำบทบัญญัติตาม ป.พ.พ. มาตรา 692 มาใช้บังคับกับจำเลยทั้งสี่ได้ ส่วนการที่โจทก์นำคดีไปฟ้องคู่สมรสของจำเลยทั้งสี่ แม้จะมีผลทำให้อายุความในหนี้ที่คู่สมรสของจำเลยทั้งสี่ที่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์สะดุดหยุดลงตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/14 (2) ก็ตาม แต่อายุความที่สะดุดหยุดลงดังกล่าวย่อมเป็นโทษเฉพาะคู่สมรสของจำเลยทั้งสี่ในฐานะผู้ค้ำประกัน ไม่มีผลเป็นโทษแก่จำเลยทั้งสี่ซึ่งเป็นลูกหนี้ร่วมตาม ป.พ.พ. มาตรา 295

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยทั้งสี่เด็ดขาดและพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย จำเลยทั้งสี่ให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลล้มละลายกลางพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมเป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์มีว่า หนี้ที่โจทก์มาฟ้องจำเลยทั้งสี่ขาดอายุความหรือไม่ ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า เมื่อจำเลยทั้งสี่ต้องรับผิดชอบในฐานะลูกหนี้ร่วมกับคู่สมรส และความรับผิดชอบของคู่สมรสของจำเลยทั้งสี่เป็นความรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกัน การที่โจทก์ได้ฟ้องคดีต่อคู่สมรสของจำเลยทั้งสี่ทำให้อายุความในคดีแพ่งของคู่สมรสของจำเลยทั้งสี่สะดุดหยุดลงและอายุความที่สะดุดหยุดลงดังกล่าวย่อมเป็นโทษแก่จำเลยทั้งสี่ หนี้โจทก์สำหรับจำเลยทั้งสี่ที่โจทก์นำมาฟ้องคดีนี้จึงไม่ขาดอายุความนั้น เห็นว่า คู่สมรสของจำเลยทั้งสี่ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินของบริษัทนครราชสีมา แหวน จำกัด ต่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์วอลล์สตรีท จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้เดิม โดยจำเลยทั้งสี่ลงลายมือชื่อเป็นพยานและเป็นผู้ให้ความยินยอมในฐานะเป็นภริยาของคู่สมรสที่ทำสัญญาค้ำประกัน แม้ว่าการทำสัญญากู้ยืมเงินจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์วอลล์สตรีท จำกัด (มหาชน) คู่สมรสของจำเลยทั้งสี่มิได้มีส่วนรับเงินไปใช้เป็นการส่วนตัวหรือกิจการของครอบครัวก็ตาม แต่การที่จำเลยทั้งสี่ในฐานะคู่สมรสให้ความยินยอม หนี้ที่เกิดขึ้นจากสัญญาค้ำประกันดังกล่าวจึงเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการที่คู่สมรสของจำเลยทั้งสี่ก่อขึ้นในระหว่างสมรสเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียวที่จำเลยทั้งสี่ผู้เป็นภริยาให้สัตยาบันแล้ว จำเลยทั้งสี่จึงเป็นลูกหนี้ร่วมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1490 (4) ซึ่งต้องรับผิดชอบ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1489 ทั้งนี้ แม้จำเลยทั้งสี่ต้องรับผิดชอบในหนี้ต่อโจทก์

อย่างลูกหนี้ร่วมกับคู่สมรส แต่จำเลยทั้งสองก็มีใช้ผู้ค้าประกันหนี้ต่อโจทก์โดยตรง ความรับผิดของจำเลยทั้งสองต่อโจทก์เป็นเพียงลูกหนี้ร่วมตามบทบัญญัติของกฎหมายครอบครัวซึ่งมิใช่ความรับผิดตามสัญญาค้ำประกันในฐานะผู้ค้ำประกัน กรณีจึงไม่อาจนำบทบัญญัติตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 692 ที่บัญญัติว่า "อายุความสะดุดหยุดลงเป็นโทษแก่ลูกหนี้นั้น ย่อมเป็นโทษแก่ผู้ค้ำประกันด้วย" มาใช้บังคับกับจำเลยทั้งสองได้ ดังนั้น เมื่อได้ความว่าบริษัทนครราชสีมา แหวน จำกัด ลูกหนี้ชั้นต้นชำระหนี้ให้แก่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์วอลล์สตรีท จำกัด ตามสัญญาฉบับแรกถึงเพียงวันที่ 1 สิงหาคม 2540 และตามสัญญาฉบับที่ 2 ถึงเพียงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2540 สิทธิเรียกร้องที่โจทก์จะเรียกให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้จึงเริ่มนับถัดจากวันดังกล่าวอันเป็นวันผิดนัดเป็นต้นไป ส่วนการที่โจทก์นำคดีไปฟ้องคู่สมรสของจำเลยทั้งสองตามคดีของศาลแพ่งหมายเลขแดงที่ 10470/2545 แม้จะมีผลทำให้อายุความในหนี้ที่คู่สมรสของจำเลยทั้งสองที่ต้องรับผิดต่อโจทก์สะดุดหยุดลง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/14 (2) ก็ตาม แต่อายุความที่สะดุดหยุดลงดังกล่าวย่อมเป็นโทษเฉพาะคู่สมรสของจำเลยทั้งสองในฐานะค้ำประกัน ไม่มีผลเป็นโทษแก่จำเลยทั้งสองซึ่งเป็นลูกหนี้ร่วมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 295 ส่วนการที่โจทก์ได้ยื่นฟ้องจำเลยที่ 2 เป็นจำเลยที่ 9 ในคดีของศาลแพ่งกรุงเทพใต้หมายเลขแดงที่ 10470/2545 ด้วยก็ตาม แต่ศาลได้มีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้องจำเลยที่ 2 ก่อนมีคำพิพากษา กรณีก็ไม่อาจถือว่าอายุความสิทธิเรียกร้องที่โจทก์มีต่อจำเลยที่ 2 สะดุดหยุดลง ทั้งนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/17 วรรคหนึ่ง ดังนั้น เมื่อนับจากวันที่บริษัทนครราชสีมา แหวน จำกัด ผิดนัดในวันที่ 2 สิงหาคม 2540 และวันที่ 13 พฤศจิกายน 2540 ซึ่งโจทก์มีสิทธิเรียกร้องต่อจำเลยทั้งสองให้ร่วมกันชำระหนี้ได้นับจากวันดังกล่าว จนถึงวันที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ (วันที่ 29 มกราคม 2552) เกินกว่า 10 ปี สิทธิเรียกร้องของโจทก์จึงขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/30 กรณีจึงมีเหตุอื่นที่ไม่ควรให้จำเลยทั้งสองล้มละลาย สำหรับประเด็นอื่นไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเพราะไม่มีผลให้คดีเปลี่ยนแปลงไป ที่ศาลล้มละลายกลางพิพากษายกฟ้องโจทก์จึงชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ

## องค์คณะ

ทวิศักดิ์ ทองภักดี · ทศนีย์ จันสัจจัย ธรรมเกณท์ · อติศักดิ์ ปัตรวลี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/14281/2558>